UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvnvs Rectè Obeundum

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

De interrogatione, qua suppletur discußio in sufficiens pœnitentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

Visual Library

Confeſſarius dicat pęnitenti, vt quæ cogitauit, & memoria habet dicat, & quamuis ille malit interrogari; nihilominus exhortandus eſt vt dicat potiùs quod meminit: iuuat enim id, licet inordinatè & imperfectè faciat.

De interrogatione qua ſuppletur diſcuſſio inſufficiens pœnitentis.

QVàm diu dixerit quiſque quod meminit, eum attentè audire oportet, & ſine interruptione, niſi forte videretur monendus obiter (ſi erraret in eo) ne nominet perſonam aliquam, vel ne dicat ſuperflua, & ad rem non pertinentia, vel quid huiuſmodi, quod non impediat curſum confitentis, ſed potius dirigat. Poſtquam verò dixit, quod per ſe dicere potuit, ſi non videtur omnia, quæ neceſſariò dicta oportuit, dixiſſe, tenetur interrogare confeſſarius.

Pœnites dum dicit, non interrũpendus.

Propoſita ergo benignè ſpe miſericordiæ, curet ſacerdos pœnitentem animari, vt verè, integrè, ac liberè reſpondeat ad interrogata (quod cum pueris & mulieribus magis eſt neceſſarium) ne quid propter verecundiam taceant, ſed nec dicant amplius quàm ſciunt: imò certa pro certis, dubia pro dubiis, prout ipſi meminerunt dicant.

Pœnitens animandus.

Tunc demum diſcurrat interrogando per præcepta, &c. (prout in interrogatorio patebit) & quidem diligenter & prudenter vbi opus eſt: vt quæ peccator ignorat vel præ verecundia, vel negligentia tacet, eliciat. Et ordinate procedere expedit, cùm vacat pœnitenti: alioqui ſi mors, vel phreneſis (vt dictum eſt) vel linguæ impedimentum timeretur, ſummus ordo eſt, non ſeruare ordinem alium, quàm quem diſcretio dictauerit: ſed ferè grauiora, & quibus pœnitens videtur magis indigere, prius interrogari conuenit. Et quamuis de circumſtantiis mutantibus ſpeciem peccati, vel multum aggrauantibus, quis, quid, vbi, quibus auxiliis, cur, quomodo, quando, interrogare oporteat, duo tamen in omnibus peccatis, præcipuè in venereis ſunt cauenda: alterum, ne ita explicitè interroget, quæ communiter non ſunt nota, vt doceat pœnitentem, quæ neſcit: ideò à longè procedere oportet, & gradatim à communioribus deſcendere: quæ ſi non agnoſcit pœnitens, nõ eſt, quod de ſpeciebus interroget, vt qui de contactu aliquo inhoneſto interrogatus negat, non de hoc, & illo modo,

Interrogandus pœnitens ſed prudenter.

Ordinatè procedendũ, ſi vacat.

Duo in interrogando cauenda.

Primũ.

vel

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vel ſpecie contactus debet interrogari: alterum eſt, ne confeſſor parum ſobriè inueſtigans circumſtantias non neceſſarias (tales ſunt quæ non mutant ſpeciem peccati, vel in infinitum aggrauant) ſibi & pœnitenti tentationem excitet. Habita ergo ſpecie peccati in talibus progredi non expedit ad alias circumſtantias, dicant ipſi volunt.

Peccatorum numerꝰ exigendus, & quomodo.

De numero peccatorum oportet quidem interrogare, ſed videndum ne ſubtiliter computando faſtidium generetur pœnitenti: ſatis enim eſt, vt plus minùs ſecundum exiſtimationem ſuam, dicat quiſque, quoties peccauit.

Interrogatione, perſonarum ratio habenda.

Plus & minus, & alio atque alio modo interrrogare oportet pro qualitate perſonæ; & quemque de his, quæ magis propria ſunt ei, animaduerſo ſtatu, & officio, & ijs, quæ ex dictis ab ipſo elici poſſunt. Et quamuis non debet eſſe moleſtus, cum aliqua dicta ſunt, in eiſdem interrogandis: ſi tamen quid non benè expreſſum, magis declarari oporteret, interroget, ſed ita vt intelligat pœnitens non idipſum quod dixit, ſed aliquid aliud peti, quod non dixit.

Pœnitēs qui mo-

Vt magis innoteſcat, & melius iuuari poſſit pęnitentis conſcientia, interrogare

gare

gare etiam oportet, num præueniat tentationes, aditum eis præbendo, an reſiſtat: tum de bonis inſpirationibus, num excludat, an eis obediat, & etiam bona (ſicuti & mala) expedit intelligi à Confeſſario, vt ad ea conſeruanda, & augenda juuet.

-do iuuādus.

Demùm interrogentur, an aliquid aliud habeant, quod grauet conſcientiā. &c. Et vt addant in fine clauſulam generalē, id eſt, De cunctis alijs vitijs & peccatis, &c. dico meam culpam, & precor, &c. vſq; ad finem confeſſionis generalis.

De pœnitente iuuando ad Contritionem habendam.

DUM aliquis per ſe dicit peccata, vel interrogatus, (præſertim ſi huiuſmodi eſt, vt propter verecundiam vel timorem aliquid poſſit reticere) non debent aggrauari peccata, nec reprehenſionibus deterrendus eſt pœnitens, ſed potius compaſſione & benignitate oſtenſa, animandus, vt cum fiducia omnia & ſincerè dicat. At dictis iam omnibus peccatis, ſi parum de eis dolere videtur, det operam Sacerdos, vt peccator eorum grauitatem ſentiat, in genere oſtendendo, quàm graue ſit peccatum mor-

Peccata dū confitetur pœnitens non exaggeranda.

Peccatorum grauitas confitenti quando & quo-